

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 651 τῆς 10ης ΜΑΪΟΥ 1968

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἀριθμὸς 289

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
(ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ) ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 58 ΤΟΥ 1961, 4 ΤΟΥ 1963 ΚΑΙ 21 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 48 (1)

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου προνοεῖται ὅτι ἐὰν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ Διατάγματος διακηρύξη ὅτι ἐγένετο ἢ ἐν τῷ Διατάγματι εἰδικῶς καθοριζομένη Σύμβασις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως οἰασδήποτε χώρας ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παρασχεθῇ ἔκπτωσις λόγῳ διπλῆς φορολογίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος καὶ οἰονδήποτε ἕτερον παρομοίας φύσεως φόρον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν νόμων τῆς εἰρημένης χώρας καὶ ὅτι εἶναι σκόπιμον ὅπως ἡ Σύμβασις αὕτη τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, ἡ τιοιαύτη Σύμβασις θὰ ἰσχύῃ ἐν σχέσει πρὸς φόρον εἰσοδήματος ἀνεξαρτήτως παντὸς ἐν οἰσδήποτε νόμῳ περιλαμβανομένου·

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν 30ὴν Μαρτίου 1968 ἐγένετο Σύμβασις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος προνοοῦσα, μετὰ τῶν ἄλλων, περὶ ἐκπτώσεως λόγῳ διπλῆς φορολογίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος καὶ οἰονδήποτε ἕτερον παρομοίας φύσεως φόρον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν νόμων τῶν δύο εἰρημένων χωρῶν :

Νῦν, διὰ ταῦτα, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου χορηγοῦμένης αὐτῷ ἐξουσίας, διατάττει ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ παρὸν Διάταγμα θὰ ἀναφέρηται ὡς τὸ περὶ Ἀποφυγῆς Διπλῆς Φορολογίας Εἰσοδήματος (Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλλάδος) Διάταγμα τοῦ 1968.

2. Διακηρύττεται ὡς—

- (α) ὅτι ἢ ἐν τῷ Πίνακι ἐκτιθεμένη Σύμβασις ἐγένετο τὴν 30ὴν Μαρτίου 1968 μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·
- (β) ὅτι εἶναι σκόπιμον ὅπως ἡ ὡς εἴρηται Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

ΠΙΝΑΞ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
 ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
 ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ
 ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου·

Ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσι τὴν ἀκόλουθον Σύμβασιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὤρισαν ὡς πληρεξουσίουσ των :

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου τὴν Α. Ε. τὸν Κύριον Νίκον Κρανιδιώτην, Πρέσβυν ἐν Ἀθήναις.

Οἱ ἐν λόγῳ πληρεξούσιοι ἐπιδείξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξουσία των ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων κατοικούντων εἰς ἐν ἢ ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαίρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱτοὶ ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, τῶν φόρων ἐπὶ τῶν συνολικῶν ποσῶν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι εἰδικώτερον :

- (α) Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :
 - (i) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων.
 - (ii) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.
 - (iii) Ἡ εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραὶ, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καλούμενοι ἐφεξῆς «Ἑλληνικὸς φόρος».
- (β) Προκειμένου περὶ τῆς Κύπρου :
 - Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, καλούμενος ἐφεξῆς «Κυπριακὸς φόρος».

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ ἐπὶ παντὸς ὁμοίου φόρου ἢ οὐσιωδῶς παρομοίας φύσεως φόρων ἐπιβαλλομένων ἐπιπροσθέτως ἢ ἀντὶ τῶν ὑφισταμένων φόρων.

5. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιῶσι πρὸς ἀλλήλας οἰασθῆποτε μεταβολὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν ἀντίστοιχον αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 3

1. Εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἀπαιτῆ ἢ ἔννοια τοῦ κειμένου :

- (α) Οἱ ὅροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Κύπρον, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (β) Ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἓν ἄτομον, μίαν ἐταιρείαν ἢ οἰανδήποτε ἑτέραν ὁμάδα προσώπων μετὰ ἢ ἄνευ νομικῆς προσωπικότητος.
- (γ) Ὁ ὅρος «ἐταιρεία» σημαίνει οἰονδήποτε νομικὸν πρόσωπον ἢ οἰανδήποτε ὁμάδα προσώπων ἢ ὁποῖα ἀπὸ φορολογικῆς ἀπόψεως θεωρεῖται ὡς νομικὸν πρόσωπον.
- (δ) Ὁ ὅρος «φόρος» σημαίνει Ἑλληνικὸς φόρος ἢ Κυπριακὸς φόρος, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (ε) Ὁ ὅρος «κάτοικος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» σημαίνει :
 - (i) Οἰανδήποτε ἐταιρείαν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν Ἑλλάδι.
 - (ii) Οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος Ἑλλάδος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ οὐχὶ κάτοικος Κύπρου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου.
- (στ) Ὁ ὅρος «κάτοικος τῆς Κύπρου» σημαίνει :
 - (i) Οἰανδήποτε ἐταιρείαν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν Κύπρῳ.
 - (ii) Οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος Κύπρου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου καὶ οὐχὶ κάτοικος Ἑλλάδος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου.
- (ζ) Οἱ ὅροι «κάτοικος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τῆς Ἑλλάδος ἢ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τῆς Κύπρου, ὡς τὸ κείμενον ὀρίζει.
- (η) Οἱ ὅροι «ἐπιχειρήσις τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχειρήσις τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοιχῶς ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους καὶ ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.
- (θ) Ὁ ὅρος «ἀρμόδια ἀρχαὶ» σημαίνει :
 - (i) Διὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.
 - (ii) Διὰ τὴν Κύπρον ὁ Ἔφορος ἐπὶ τοῦ Φόρου Εἰσοδήματος ἢ ὁ ἐξουσιοδοτημένος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

2. Ὅσακις ὑπὸ Ἄρθρου τινὸς τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλέπεται (μετὰ ἢ ἄνευ ὄρων) ὅτι εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογεῖται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευόμενον Κράτος ἢ δικαιούται εἰς μειωμένον φορολογικὸν συντελεστὴν εἰς τὸ

ἕτερον Κράτος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν τοῦ πρώτου μνημονευομένου Κράτους τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα ὑπόκειται εἰς φόρον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ὁποῖον ἐμβάζεται ἢ λαμβάνεται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο καὶ οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τούτου, τότε ἡ ἐξαίρεσις ἢ ὁ μειωμένος φορολογικὸς συντελεστής εἰς τὸ ἕτερον Κράτος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον ἐμβάζεται ἢ λαμβάνεται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ὑπὸ ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους, πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος κατὰ διάφορον τρόπον, θεωρεῖται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως τὸ κείμενον ὀρίζει, ὡς ἔχων τὴν αὐτὴν κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους ἔννοίαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐν σχέσει μὲ τὸς φόρους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 4

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» σημαίνει σταθερὰν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν ὅπου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Εἰδικώτερον, ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» περιλαμβάνει :

- (α) ἔδραν διοικήσεως
- (β) ὑποκατάστημα
- (γ) γραφεῖον
- (δ) ἐργοστάσιον
- (ε) ἐργαστήριον
- (στ) ὄρυχεῖον, λατομεῖον ἢ ἄλλον τόπον ἐξορύξεως φυσικῶν πόρων
- (ζ) ἐργοτάξιον ἢ κατασκευὴν ἢ ἐργασίαν συναρμολογήσεως ἐγκαταστάσεων.

3. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» δὲν θεωρεῖται ὡς περιλαμβανών :

- (α) τὴν χρῆσιν ἐγκαταστάσεων μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐναποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν
- (β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως
- (γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἐτέρας ἐπιχειρήσεως
- (δ) τὴν διατήρησιν σταθερᾶς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν
- (ε) τὴν διατήρησιν σταθερᾶς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν αἱ ὅποια ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ ἐπιβοηθητικὸν χαρακτήρα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ένεργούν έντός ένός τών Συμβαλλομένων Κρατών, διά λογαριασμόν έπιχειρήσεώς τινος τοϋ έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους—πλήν πράκτορος άνεξαρτήτου, έφ' οϋ έφαρμόζεται ή παράγραφος 5—θεωρείται ως έχον μόνιμον έγκατάστασιν εις τό πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχη έξουσιοδότησιν και συνήθως ένασκή ταύτην έν τῷ έν λόγω Κράτει πρὸς σύναψιν συμβάσεων έπ' όνόματι τής έπιχειρήσεως, έκτός εάν ή δραστηριότης του περιορίζεται εις τήν άγοράν άγαθών ή έμπορευμάτων διά τήν έπιχείρησιν.

5. Έπιχειρήσις ένός τών Συμβαλλομένων Κρατών δέν θεωρείται ως έχουσα μόνιμον έγκατάστασιν εις τό έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος άπλῶς και μόνον έπι τῷ λόγω ότι διεξάγει έργασίας εις τό έτερον τοϋτο Κράτος μέσω μείσϊτου, γενικου παραγγελιοδόχου (άντιπροσώπου) έπι προμηθεία ή οιουδήποτε άλλου πράκτορος άπολάθοντος άνεξαρτησίαν, έφ' όσον τά πρόσωπα ταϋτα ένεργούσιν έντός τοϋ συνήθους πλάσιου τής δραστηριότητός των.

6. Τό γεγονός ότι έταιρεία τις, οϋσα κάτοικος τοϋ ένός τών Συμβαλλομένων Κρατών, έλέγχει ή έλέγχεται υπό έταιρείας, κατοίκου τοϋ έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή διεξάγει έργασίας έν τῷ έτέρῳ τούτῳ Κράτει (είτε διά μόνιμου έγκαταστάσεως είτε άλλως) δέν δύναται αυτό και μόνον νά καταστήση έκάτεραν τών έταιρειών μόνιμον έγκατάστασιν τής έτέρας.

7. Εις άς περιπτώσεις έπιχειρήσις ένός τών Συμβαλλομένων Κρατών πωλεί εις τό έτερον Κράτος άγαθά κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ή διανεμόμενα εις τό έτερον τοϋτο Κράτος δι' έπιχειρήσεώς τινος διά λογαριασμόν ή τή έντολή τής πρώτης άναφερομένης έπιχειρήσεως και

(α) έκάτερα έπιχειρήσις συμμετέχει άμέσως ή έμμέσως εις τήν διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον τής έτέρας έπιχειρήσεως ή

(β) τά ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμέσως ή έμμέσως εις τήν διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον άμφοτέρων τών έπιχειρήσεων, τότε διά τούς σκοπούς τής παρούσης Συμβάσεως ή πρώτης άναφερομένης έπιχειρήσις θά θεωρηται ότι έχει μόνιμον έγκατάστασιν εις τό έτερον Κράτος και ότι διεξάγει έμπόριον ή άσχολείται με έργασίας εις τό έτερον τοϋτο Κράτος μέσω τής μόνιμου ταύτης έγκαταστάσεως.

Άρθρον 5

1. Εισόδημα έξ άκινήτου ιδιοκτησίας δύναται νά φορολογηή εις τό Συμβαλλόμενον Κράτος όπου εύρίσκεται ή τοιαύτη ιδιοκτησία.

2. Ό όρος «άκίνητος ιδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως πρὸς τούς νόμους τοϋ Συμβαλλομένου Κράτους έν τῷ όποίῳ εύρίσκεται ή έν λόγω ιδιοκτησία. Ό όρος οϋτος περιλαμβάνει έν πάση περιπτώσει παραρτήματα και παρακολουθήματα (ACCESSORY) τής άκινήτου ιδιοκτησίας, ζῶα κτηνοτροφίας και έξοπλισμόν χρησιμοποιούμενον εις τήν γεωργίαν και δασοκομίαν, δικαιώματα έφ' όν έφαρμόζονται αι διατάξεις τής γενικής νομοθεσίας περι έγγείου ιδιοκτησίας, έπικαρπίαν έπι άκινήτου περιουσίας και δικαιώματα μεταβλητῶν ή παγίων καταβολῶν έναντι έπεξεργασίας ή δικαιωμάτων έπεξεργασίας μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ή πηγῶν ή άλλου φυσικου πλούτου. Πλοία, σκάφη και άεροσκάφη δέν θεωροϋνται ως άκίνητος ιδιοκτησία.

3. Αι διατάξεις τής παραγράφου 1 έφαρμόζονται έπι εισοδήματος προερχομένου έξ άμέσου χρήσεως, έξ ένοικιάσεως ή χρήσεως ύφ' οιανδήποτε έτέραν μορφήν τής άκινήτου ιδιοκτησίας.

4. Αί διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν παροχὴν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 6

1. Τὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας, ὡς ἀνωτέρω, τὰ κέρδη ταύτης δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέρος τούτων τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θεωροῦνται εἰς ἕκαστον Κράτος ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπ' αὐτῆς, ἐὰν αὕτη ἀπετέλει διάφορον καὶ ἀνεξάρτητον ἐπιχείρησιν, ἀσχολουμένην μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργούσαν τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

Ἐὰν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίαι δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἑκατέρου Κράτους, ἐν ὁσέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι' ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ' ἣν ἕκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίαι ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφῶνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται τὰ ἔξοδα τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως περιλαμβανομένων τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων, οὕτω πραγματοποιουμένων, εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἀλλαγῶν.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς ἕν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συνήθειαν, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πηγὰς, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδὲν ἔμποδίζουν τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιοῦτου καταμερισμοῦ, ὡς εἴθισται. Ἐν τούτοις, ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ καθοριζόμενας ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγῳ ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται θάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Εἰς ἄς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μνεῖα ἰδιαιτέρως εἰς ἕτερα "Ἀρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν "Ἀρθρων ἐκείνων δὲν ἐπιρραζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος "Ἀρθρου.

"Ἀρθρον 7

1. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν δὲν φορολογούνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εἶναι νηολογημένα τὰ πλοῖα ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιάσθησαν τοὺς τίτλους ἐθνικότητός των.

2. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν, δὲν φορολογούνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ συντελεσθεῖσα διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπὸ 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν, εἰς ἄς διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Κύπρος, δὲν θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Ἀρθρον 8

1. Ἐάν :

- (α) Ἐπιχειρήσεις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετέχη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ
- (β) Τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰαδήποτε κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ, λόγῳ τῶν ὄρων τούτων, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης καὶ νὰ φορολογηθοῦν ἀναλόγως.

2. Ἐάν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίες δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Ἀρθρου τούτου, τὰ κέρδη ἅτινα θὰ ἔδει νὰ εἶχον προκύψῃ εἰς μίαν ἐπιχείρησιν, ἢ παρούσα παράγραφος δὲν ἐπιρραζεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἑκατέρου Κράτους, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι' ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ' ἣν ἔκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίες ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

"Ἀρθρον 9

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κάτοικος ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἔταιρεία, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστής δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ 25% τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων.

Ἡ παροῦσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς ἔταιρείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐξ ὧν καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐκ λοιπῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς χρεῶν ἢ ἀπαιτήσεων, ἅτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, ὡς καὶ εἰσόδημα ἐξ ἑτέρων ἑταιρικῶν δικαιωμάτων ἑξομοιουμένων, δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος ἢ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν ἔταιρεία, πρὸς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν μερισμάτων, ὧν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων κρατῶν, διατηρῆ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, τοῦ ὁποίου ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἔταιρεία εἶναι κάτοικος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κάτοχος τῶν μετοχῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καταβάλλονται τὰ μερίσματα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 6.

5. Ἐὰν ἔταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, πραγματοποιῇ κέρδη ἢ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἅτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς ἔταιρείας εἰς πρόσωπα μὴ κατοικοῦντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἢ νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανεμήτα κέρδη τῆς ἔταιρείας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανεμήτα κέρδη συνιστοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κέρδη ἢ εἰσοδήματα προκύπτοντα ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 10

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουσι, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστής δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ 10% τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων.

Αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ καθορίσουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὰς προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν ἢ χρεωστικῶν τίτλων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτοι ἐξασφαλίζονται ἢ οὐ δι' ὑπόθηκῆς καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν παρέχουν ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, ἀπαιτήσεις ἐξ ὀφειλῶν οἰασθήποτε φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν ἕτερον εἰσόδημα ἑξομοιούμενον, συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει τὸ εἰσόδημα, πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αί διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἰσοάκεις ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, ὦν κάτοικος τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρεῖ ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει ὁ τόκος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας ἢ ἀπαίτησις ἐξ ὀφειλῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὁ τόκος, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἕν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐὰν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιαιρέσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ καταβάλλων τοὺς τόκους, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτος εἶναι ἢ οὐ κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔχη εἰς ἕν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν συνήφθη ἢ ὀφειλῇ καὶ ἐφ' ἧς καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι θαρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς ὃ εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐὰν, λόγῳ ἐιδικῆς σχέσεως μεταξὺ καταβάλλοντος καὶ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων τόκων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐξ ὀφειλῆς ἀπαίτησιν, διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνῆτο μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου, ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ φορολογεῖται συμφῶνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

ἄρθρον 11

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως, γενομένης ἐναντὶ χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως συγγραφικοῦ δικαιώματος φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, περιλαμβανομένων ταινιῶν προγραμμάτων τηλεοράσεως, εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ διὰ πληροφορίας ἀφορώσας βιομηχανικήν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, ὦν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ἰδιοκτησία ἐξ ἧς πηγάζουσι ταῦτα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν λόγῳ ἐιδικῆς σχέσεως μεταξὺ καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ τῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς ὁποίας καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνηθῆ μετὰ τὸν καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐν

λόγω σχέσις, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Εἰς τὴν περιπτώσει ταύτην, τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ θὰ φορολογηῖται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχουν ἐπίδρασιν τινα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸς ἐπιβολὴν φόρου ὑπολογιζομένου ἐπὶ συντελεστῇ μέχρι 5% ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ οἰοῦδήποτε εἴδους πληρωμῆς λαμβανομένης ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἔναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν (ἐκτὸς τῶν ταινιῶν τῶν προβαλλομένων εἰς τὴν τηλεόρασιν).

Ἄρθρον 12

1. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5, δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγω ἰδιοκτησίας.

2. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀποτελούσης τμήμα τῆς ἐπαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς σταθερὰν θάσιν τὴν ὁποίαν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διαθέτει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως) ἢ τῆς τοιαύτης σταθερᾶς θάσεως, δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

Ἐν τούτοις, κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἣτις συνδέεται μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγω πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν φορολογοῦνται, θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως οἰασδῆποτε περιουσίας πλὴν τῆς μνημονευομένης εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποῖου ὁ ἀπαλλοτριῶν ἰδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

Ἄρθρον 13

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐτέρας ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως θὰ φορολογηῖται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἔξάν οὗτος διαθέτη σταθερὰν θάσιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐάν οὗτος διατηρῇ τοιαύτην σταθερὰν θάσιν, τὸ εἰσόδημα δύνανται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ μέρος τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς σταθερᾶς ταύτης θάσεως.

2. Ὁ ὅρος «ἐπαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» συμπεριλαμβάνει εἰδικώτερον ἀνεξαρτήτους ἐπιστημονικὰς, φιλολογικὰς, καλλιτεχνικὰς ἐκπαιδευτικὰς ἢ διδακτικὰς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

"Άρθρον 14

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 15, 17 καὶ 18, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἔμμισθος ἀπασχόλησις ἀσκῆται ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἔμμισθος ἀπασχόλησις ἀσκῆται οὕτω, ἡ ἐξ αὐτῆς κτωμένη ἀμοιβὴ δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 ἀποζημίωσις κτωμένη ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἐάν :

- (α) ὁ λαμβάνων εὐρίσκεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαινούσας συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος· καὶ
- (β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Κράτους· καὶ
- (γ) ἡ ἀποζημίωσις νὰ μὴ θαρύνη τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ τὴν σταθερὰν θάσιν τὴν ὁποῖαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος "Άρθρου, ἀποζημίωσις ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς διεθνεῖς μεταφοράς, δύναται νὰ φορολογηθῇ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους φορολογοῦνται, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ "Άρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 15

Ἄμοιβαὶ διευθυντῶν καὶ παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑταιρείας ἣτις εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

"Άρθρον 16

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 13 καὶ 14 εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ προσώπων παρεχόντων ὑπηρεσίας δημοσίας ψηχαγωγίας, ὡς καλλιτεχνῶν θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως καὶ ὑπὸ μουσικῶν καὶ ἀθλητῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν δραστηριότητος δύναται νὰ φορολογηθῇ ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ὅπου διεξάγεται ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

"Άρθρον 17

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Άρθρου 18, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι προσφερθείσης ἐμμίσθου ὑπηρεσίας θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

"Άρθρον 18

1. Ἄμοιβαι, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑπὸ τίνος Συμβαλλομένου Κράτους εἰς οἰονδήποτε ἄτομον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο κατὰ τὴν ἄσκησιν λειτουργήματος Κυβερνητικοῦ χαρακτήρος, φορολογοῦνται μόνον εἰς

τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἄτομον εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπίσης ὑπήκοος τοῦ πρώτου μνημονευομένου Κράτους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀμοιβῶν ἢ συντάξεων, δι' ὑπηρεσίας ἐχούσας σχέσιν μὲ ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἀσκουμένας ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξομοιουμένων Ὁργανισμῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Ἄρθρων 14, 15 καὶ 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 19

1. Ἀποζημίωσις τὴν ὁποίαν ἄτομον ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ἐκ τῆς ἀναλήψεως μελέτης ἢ ἐρεύνης ἀνωτέρας βαθμίδος ἢ διὰ διδασκαλίαν κατὰ τὸ διάστημα προσωρινῆς διαμονῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ δύο ἔτη, εἰς Πανεπιστήμιον, Ἰνστιτούτον Ἐρευνῶν, Σχολεῖον, Κολλέγιον ἢ ἕτερον παρόμοιον ἴδρυμα εἰς τὸ ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ φορολογῆται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

2. Χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησιν τοῦ σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξασκήσεώς του, δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται εἰς αὐτὸν ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους.

3. Ἀποζημίωσις τὴν ὁποίαν σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτάται ἐξ ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος διὰ σκοποὺς πρακτικῆς ἐξασκήσεώς του, διὰ περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον φορολογικὸν ἔτος, δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 20

Εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτώμενον ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα Ἄρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 21

1. Οἱ νόμοι τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ συνεχίσουν νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος εἰς ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτὸς ἀντιθέτου ρητῆς προβλέψεως ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει. Ὅσακις εἰσόδημα τι φορολογεῖται εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ἢ ἀποφυγῇ τῆς διπλῆς φορολογίας θὰ ἐπιτυχῶνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω παραγράφων τοῦ Ἄρθρου τούτου.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς Ἑλληνικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἔκπτωσιν ὑπὸ μορφήν πιστώσεως ἐναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου, τοῦ καταβλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φόρου, ὁ Κυπριακὸς φόρος ὁ καταβλητέος συμφώνως

πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τῆς Κύπρου, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρατήσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Κύπρου, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης, ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου. Ἐάν τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἶναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον ὑπὸ ἐταιρείας κατοικοῦ Κύπρου, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Κυπριακοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρος) τὸν Κυπριακὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη τῆς, καί, ἐάν τοῦτο εἶναι μέρος καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχους μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφοτέρω, ἦτοι μέρος εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Κυπριακὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρος ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

3. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 2, ὁ ὅρος «καταβλητέος Κυπριακὸς φόρος» θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει :

- (α) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.
- (β) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

4. Τηρομένων τῶν διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς Κύπρου, ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἔκπτωσην ὑπὸ μορφήν πιστώσεως ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Κύπρου φόρου, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος ὁ καταβλητέος συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρατήσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

Ἐάν τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα εἶναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον ὑπὸ ἐταιρείας κατοικοῦ Ἑλλάδος, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρος) τὸν Ἑλληνικὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη τῆς, καί, ἐάν τοῦτο εἶναι μέρος καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχους μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφοτέρω, ἦτοι μέρος εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρος ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

5. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 4 ὁ ὅρος «καταβλητέος Ἑλληνικὸς φόρος» θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει :

- (α) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.
- (β) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

6. Ἐάν ἄτομον κάτοικος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ κάτοικος ἐπίσης τῆς Κύπρου, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου, κτᾶται εἰσόδημα ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς

καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ὑφ' ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν (συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ τούτῳ Κράτει καὶ πρὸς οἰανδήποτε ὑφισταμένην Σύμβασιν, περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, μεταξὺ τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ τοῦ ἐδάφους ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ εἰσόδημα προέκυψεν) ἀλλὰ θὰ παρέχεται πίστωσης ἔναντι τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑφ' ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους—ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ὑπόκειται εἰς φόρον εἰς ἀμφοτέρα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη—ἢ ὅποια πίστωσης φέρει τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τούτου (ὡς οὗτος περιορίζεται διὰ τῆς μειώσεως ὑπὸ οἰασδήποτε ἐκπτώσεως χορηγουμένης ἐν σχέσει μὲ τὸν φόρον τὸν καταβλητέον εἰς τὴν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ προέκυψεν τὸ εἰσόδημα) ἢ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους (περιοριζομένου ὡς προσελέχθη), οἰονδήποτε τούτων εἶναι τὸ ὀλιγώτερον, ὡς τὸ πρότερον ποσὸν (πρὸ οἰασδήποτε τοιαύτης μειώσεως) φέρει πρὸς τὸ ἄθροισμα ἀμφοτέρων τῶν ποσῶν (πρὸ οἰασδήποτε τοιαύτης μειώσεως).

7. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου, κέρδη ἢ ἀμοιβαὶ προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ ἐξ ἐμμίθου ἀπασχολήσεως εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ θεωροῦνται εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀτόμου τινὸς αἱ παρεχόμεναι ἐν ὄλῳ ἢ κυρίως ἐπὶ πλοίου νηολογημένου εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ἐπὶ ἀεροσκάφους εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, θὰ θεωροῦνται ὅτι παρέχονται ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους.

ἄρθρον 22

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἅς, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὑπόκεινται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» σημαίνει :

- (α) πάντα τὰ ἄτομα ἅτινα κέκτηνται τὴν ἐθνικότητα ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.
- (β) Πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, προσωπικὰς ἐταιρείας, ἢ ἄλλης μορφῆς ἐνώσεις προσώπων, ἀγνωρίζόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῆς ἰσχύουσης νομοθεσίας ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

3. Ἡ φορολογία μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δεόν νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην φορολογίαν ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μὲ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ὑποχρεώνουσα τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος νὰ χορηγῇ εἰς κατοίκους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους οἰασδήποτε προσωπικὰς ἐκπτώσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ πολιτικῆς καταστάσεως ἢ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς ἰδικούς τῆς κατοίκους.

4. Ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κατοίκων τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οἰανδήποτε φορολογίαν ἢ οἰανδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἃς ὑποβάλλονται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῶσι ἄλλαι παρόμοιαι ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐν λόγῳ πρῶτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ ὁ ὅρος «φορολογία» σημαίνει τοὺς φόρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 23

1. Ἐὰν κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρῆ ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, οὗτος, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεραπείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, δύναται νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει, ἐὰν ἢ ἀντίρρησης θεωρηθῆ θάσιμος καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ ἰδίᾳ νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν περίπτωσιν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν Σύμβασιν.

3. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὀφείλου νὰ ἐπιλύωσι δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἰανδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφισβόλιας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύναται ἐπίσης νὰ συμβουλευῶνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν κριθῆ σκόπιμον νὰ λάβῃ χώραν προφορικὴ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν, δι' ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἢ ἀνταλλαγὴ αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 24

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσουν σχετικὰς πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν ἐσωτερικῶν νόμων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν οἵτινες ἀναφέρονται εἰς φόρους ἀποτελοῦντας ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ φορολογία αὕτη συνάδει πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Οἰανδήποτε πληροφορία οὕτως ἀνταλλάσσομένη θὰ θεωρῆται ἀπόρητος καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύπτεται εἰς οἰανδήποτε πρόσωπα ἢ ἀρχὰς ἑτέρας πλὴν ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μετὰ τὴν θεβαίωσιν ἢ εἰσπραξίν τῶν φόρων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιφορτισμένων μετὰ τὸν δικαστικὸν προσδιορισμὸν τούτων καὶ οἵτινες φόροι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

2. Αί διατάξεις της παραγράφου 1 εις ουδεμίαν περίπτωσηιν θά ἔχωσιν τὴν ἔννοιαν ἐπιβολῆς ἐπὶ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τῆς ὑποχρέωσης :

- (α) νὰ ἐφαρμόζη διοικητικὰ μέτρα εὐρισκόμενα εις ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν·
- (β) νὰ χορηγῇ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν παρέχονται θάσει τῶν νόμων ἢ τῆς συνήθους διοικητικῆς διαδικασίας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν·
- (γ) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἵτινες ἤθελον ἀποκαλύψει οἰονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ ἐπαγγελματικόν ἀπόρρητον ἢ ἐπαγγελματικὴν μέθοδον ἢ πληροφορίας, ἢ ἀποκάλυψις τῶν ὁποίων θά ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν (Ordre public).

Ἄρθρον 25

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἢ τῶν διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 26

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θά ἐπικυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θά ἀνταλλαγῶσιν εις Ἀθήνας τὸ ταχύτερον δυνατὸν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἀρχεται ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ ἰξὶ διατάξεις ταύτης θά ἐφαρμοσθοῦν ἐπὶ εἰσοδημάτων προκυψάντων κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1967.

Ἄρθρον 27

Ἡ παρούσα Σύμβασις θά παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ καταγγελθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως ἰσχύος, τοῦλάχιστον ἕξ μῆνας πρὸ τοῦ τέλους οἰουδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ προκύπτοντα κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἢ εἰδοποιήσις λήξεως τῆς ἰσχύος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εις διπλοῦν τὴν 30ῆν. Μαρτίου τοῦ ἔτους 1968 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Κύπρου,
Ν. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ.

Ἐξεδόθη τῇ 3ῃ Μαΐου 1968.